

XURXO MOURIÑO, consultor ambiental

"GALIZA DEBE TER LIÑAS PROPIAS DE CONSERVACIÓN"

Xurxo Mouriño, para quen A Rede Natura non ten porque ser a única fórmula de conservación na Galiza, participou no debate central da Asemblea de ADEGA, dedicado a valorar o futuro dos nosos espazos naturais. Velaquí un resumo da súa intervención.

O debate sobre a situación actual e as propostas da Rede Natura 2000 foi a temática principal da mesa redonda organizada por Adegas durante a celebración da súa XXXI Asemblea Xeral. As continuas ameazas a espazos protexidos en territorio galego, a inoperancia do goberno anterior, a pasividade da administración actual e a inxustiza social que se desprende dalgunhas decisións políticas están a esmorecer o significado e o senso da Rede Natura 2000 no noso país.

Segundo o consultor ambiental, Xurxo Mouriño, que traballou tanto no sector público coma no privado, un dos problemas que actualmente afectan a Galiza en canto a conservacionismo é a falla de coñecemento e de información que denota a maior parte da sociedade galega sobre o que significa a Rede Natura 2000 e cales son os seus obxectivos. Por tal motivo, Mouriño fixo unha breve explicación sobre a RN na que subliñou as dúas directivas europeas nas que se sustenta, a Directiva Hábitats e a Directiva de Aves silvestres; e tamén sinalou a intencionalidade da RN, concretada pola Unión Europea: "conservar en bo estado determinados espazos naturais de elevado valor ecolóxico e ambiental e relacionar o desenvolvemento social e económico con esa conservación".

Ademais da ausencia de información na sociedade galega, o feito de que a RN nos viñera imposta pola Unión Europea, segundo Mouriño, incide na problemática da non asunción social da necesidade de crear fórmulas que protexan certos territorios contra as agresións humanas. No eido político, esta circunstancia obriga aos gobernos a deseñar políticas de actuación "a salto de mata" en resposta ás diferentes presións que reciben da UE. Polo tanto, as decisións políticas con respecto á conservación non adoitan res-

ponder nin ás necesidades sociais nin ás ambientais.

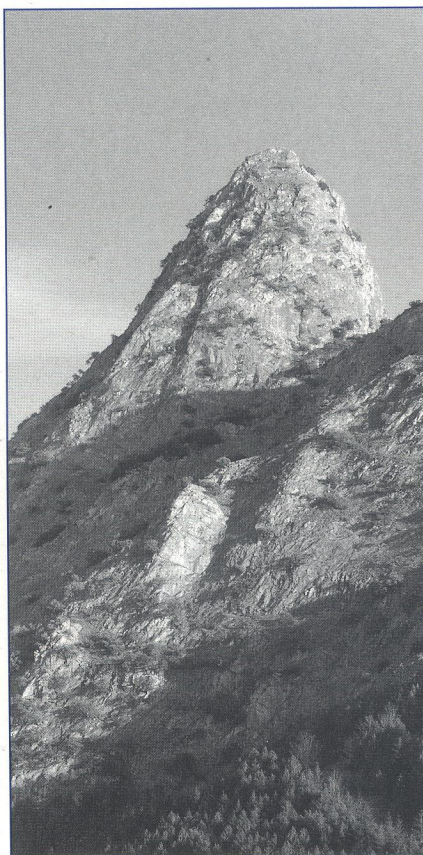
A este respecto, Xurxo Mouriño cre que a Administración galega non ten porque restrinxir as súas políticas de conservación ás prerrogativas exixidas pola RN da UE, senón que ademais ten a posibilidade de deseñar liñas propias de conservacionismo que se adapten ás características ambientais e socioeconómicas específicas de Galiza. Porén, semella difícil acadar estas novas fór-

"...a desinformación da sociedade e a discrepancia das directivas europeas coas preferencias pragmáticas dos cidadáns converten á RN 2000 nun motivo de rexeitamento: mentres a sociedade galega subestima a calidade e o valor das matogueiras, a Directiva europea de Hábitats confírelles un valor ecolóxico excepcional"

mulas, xa que "desde que se creou o primeiro goberno autonómico nunca houbo unha política galega de conservación", dixo Mouriño.

As actuacións referentes á RN 2000 no noso país presentan abondosas deficiencias. Por un lado, descoñécese planos de actuación reais con respecto á RN, anunciados pola Administración pero ata o momento reservados. Por outro, decláranse zonas de especial conservación onde se poden seguir desenvolvendo os usos tradicionais destes espazos sen establecer ningún tipo de requisito ou ordenación proteccionista. En canto ao persoal da Administración destinado aos avatares da conservación, Mouriño considera que carece da suficiente formación en materia conservacionista e que ademais non existe contacto fluído entre os

Ramsés Pérez

profesionais da Xunta e a poboación, complicando deste modo o deseño de políticas fundamentadas na realidade social. E, sobre todo, existe descoordinación entre as diferentes consellarías para consensuar medidas comúns na protección de espazos naturais.

Así pois, Xurxo Mouriño cre que as perspectivas futuras da Rede Natura 2000 en Galiza non son moi alentadoras mentres a situación non cambie. A falla de presuposto suficiente na Consellaría de Medio Ambiente para levar a cabo unha política proteccionista exitosa, a non existencia de diagnósticos medioambientais fiables, a falla de obxectivos propios, o escaso peso da mobilización social, a desinformación da sociedade e a discrepancia das directivas europeas coas preferencias pragmáticas dos cidadáns converten á RN 2000 nun motivo de rexeitamento. Como dato exemplificador disto último, Mouriño apuntou que mentres a sociedade galega subestima a calidade e o valor das matogueiras, a Directiva europea de Hábitats confírelles un valor ecolóxico excepcional.